

Reactie Stichting Stikstofclaim op voorstel Holman/Grinwis grondgebonden (ggb) melkveehouderij en verantwoorde mestafzet.

Grondgebonden melkveehouderij kan, mits zorgvuldig en juist ingevoerd, leiden tot een beter gepositioneerde melkveehouderij met geringer risico op het overschrijden van diverse milieunormen. Ook kan Grondgebonden melkveehouderij minder kwetsbaar zijn voor volatiliteit in de kosten van mestafzet.

Echter, zoals voorgesteld door Holman en Grinwis, is GGB te complex. En in combinatie met de scheiding van mogelijkheden van grondgebruik in zogenaamde AHS en ML gronden is het een ernstige aantasting en beperking van het grondeigendom zonder dat daar een duidelijke compensatie tegenover staat.

Bij het voorstel ontbreekt een doorrekening op de gevolgen voor eigendom en de inkomensvorming van de bedrijven op de ML gronden.

Naast de opdeling in grondsoorten behelst het voorstel ook het opdelen in mestafzet regio's en een maximale transportafstand voor mest.

Dat maakt invoering, controleerbaarheid en handhaafbaarheid uitermate complex. Ook is het een enorme belemmering in de afzet van mest en sterk kostprijsverhogend.

Tevens zijn er soorten mest die verwerking kennen op een beperkt aantal locaties, zoals pluimveemest (Moerdijk) en diverse mestsoorten voor de champignon teelt.

Daarnaast wordt er voorbij gegaan aan het feit dat er voor de te verwerken mest in de opgeknijpte regio's te weinig verwerkingscapaciteit is die, gezien de trage vergunningverlening, niet snel zal toenemen.

De keuze voor 2,86 GVE per ha kent geen nadere onderbouwing en zonder een bij dit getal passende gebruiksnorm voor dierlijke mest is het een zinloze stapeling van regelgeving.

Uit diverse onderzoeken van de afgelopen jaren is gebleken dat op grasland op de diverse grondsoorten de toepassing van 250 tot 300 kg stikstof uit dierlijke mest geen enkel negatief effect op de grondwaterkwaliteit heeft.

Het meest recente is het onderzoek van Herman de Boer.

Ook de diverse evaluaties van de Nitraatactieplannen van de afgelopen jaren laten zien dat juist onder grasland in veruit de meeste situaties ruimschoots wordt voldaan aan de Nitraatrichtlijn en zodoende een ruimere toepassing van dierlijke mest ten opzichte van kunstmest heel goed mogelijk is zonder negatief effect.

Het voorstel Holman/Grinwis kan winnen in realiteitszin, uitvoering en uiteindelijke implementatie bij veehouders als het vraagstuk van ruimere plaatsing dierlijke mest voldoende wordt geadresseerd. Stichting Stikstof Claim adviseert om deze aanpassing op te nemen in het wetsvoorstel waardoor draagvlak bij en invulling door melkveehouders fors zal toenemen.

Stichting Stikstof Claim (SSC) stelt vast dat er in de toelichting vanuit wordt gegaan dat de 170 kg N per ha een vast gegeven is.

In de Nitraatrichtlijn is dat niet het geval

De 170 kg N per ha is de norm voor de aangewezen kwetsbare gebieden.

Daarbuiten geldt de code goede landbouwpraktijk.

SSC ondersteunt momenteel een melkveehouderij in een gerechtelijke procedure tegen de aanwijzing van geheel Nederland als kwetsbaar gebied.

Ook in het Hoofdlijnenakkoord is aangegeven dat de aanwijzing van heel Nederland als kwetsbaar gebied moet worden heroverwogen.

In het voorstel is geen aandacht voor de toepassing van Renure terwijl dat wel op korte termijn van toepassing kan zijn.

Een onnodige en uitermate complicerende factor is de koppeling met melkproductie per koe.

In uitvoering en in handhaving wordt dit voor zowel veehouder als controlerende instanties een uitermate complexe zaak.

Beter zou zijn om dan bij die 2,86 GVE per ha een maximum van 24.000 kg melk per ha grasland te plaatsen.

Stichting Stikstof Claim is zich ervan bewust dat de invoering van grondgebonden melkveehouderij van groot belang kan zijn bij het verkrijgen van een derogatie door de EU.

Het huidige voorstel is echter te weinig doordacht en onvoldoende invoeringsrijp.

Terug naar de tekentafel is het advies.

Jan Cees Vogelaar

Voorzitter Stichting Stikstofclaim